

"Târik-i dünya" ve "Daha bana hiç ihtiyaç kalmamış" ifadeleriyle ne demek istiyor Üstad Hazretleri, izah eder misiniz?

"Yeni Said mahiyetini gösteren acîp inkılâbât-ı ruhînin bir misli, şimdi mukaddematı bende başlamış. Üçüncü bir Said ve bütün bütün târik-i dünya olarak zuhuruna bir işaret tahmin ediyorum. Demek Nurlar ve kahraman şakirtleri benim vazifelerimi yapacaklar; daha bana hiç ihtiyaç kalmamış. Zaten Nurun her bir câmi' cüz'ü ve sarsılmayan hâlis şakirtlerinin her birisi, benden daha mükemmel ders verir."(1)

"Târik-i dünya" dünyayı terk edip Allah ve ahiret ile meşgul olma hâlidir. Yani kısaca terk-i dünyadır, dünyayı terk etmektir.

"Daha bana ihtiyaç kalmamış." ifadesi, Risale-i Nur'un telif noktasından tamamlanması ve Nur şakirtleri tarafından dört bir tarafa ilan edilip götürülmesidir. Yani benim irşat vazifem Risale-i Nur'un tamamlanması ile bitmiştir. Bundan sonraki vazife, Risale-i Nur'un muhtaç gönüllere ulaştırılmasıdır ki, kahraman Nur şakirtleri zaten bunu ziyadesi ile yerine getiriyorlar diyor.

(1) bk. [Şualar, On Dördüncü Şua](#).